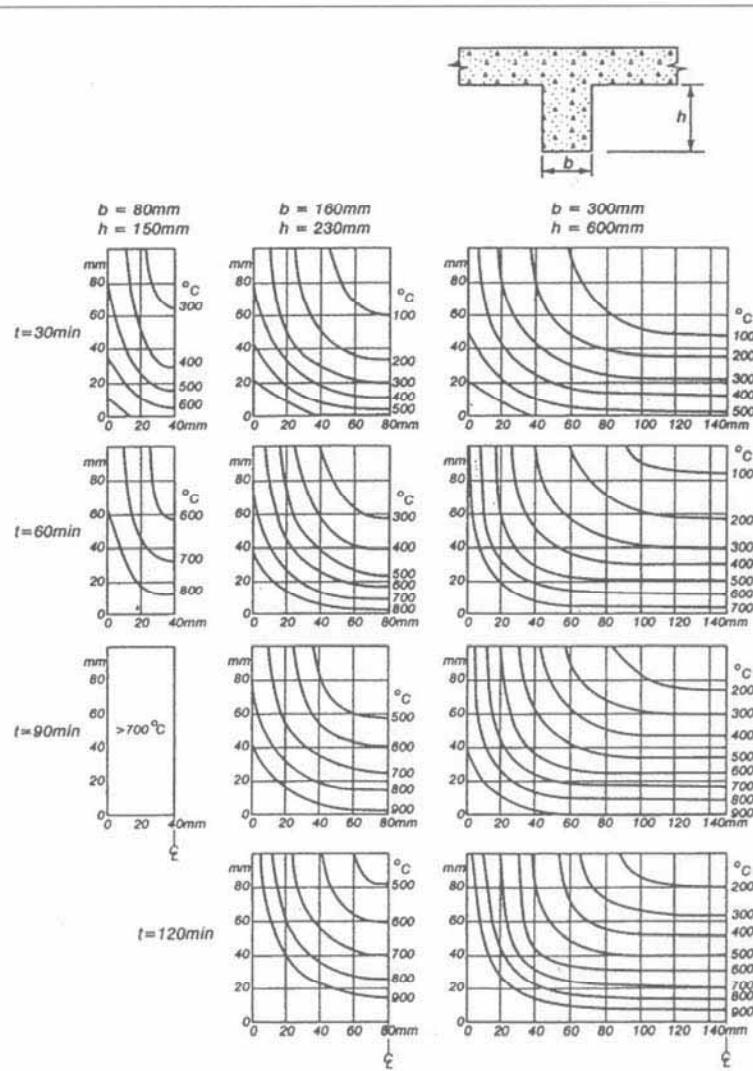

รูปที่ 9 ลักษณะของคอนกรีตที่เกิดการ Spalling เมื่อสัมผัสนอกจากภัยสูงอย่างกระแทกหิน

รูปที่ 10 ตัวอย่างการกระจายอุณหภูมิในคานคอนกรีต ที่ได้รับความร้อนตามอุณหภูมิไฟมาตรฐานที่ระยะเวลาต่างๆ [2]

(รูปที่ 9) ซึ่งจะมีผลที่สำคัญต่อความสามารถในการป้องกันไฟให้เหล็กเสริม และอาจทำให้เหล็กเสริมสัมผัสนอกเปลวไฟหรือความร้อนโดยตรง เนื่องจากคอนกรีตส่วนที่หุ้มเสริมเกิดการ Spalling และหลุดร่อนออกไป

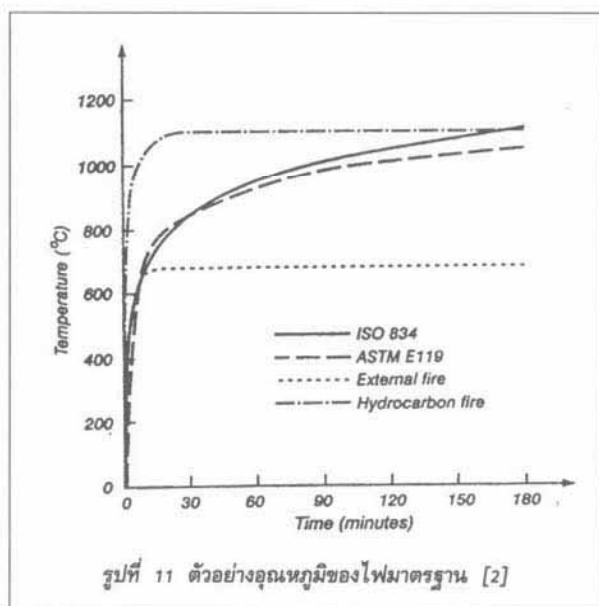
2) Cement Paste เปลี่ยนเป็น Quicklime ที่อุณหภูมิ 400°C ทำให้เนื้อคอนกรีตเกิดการเสียหาย

3) เหล็กเสริมเกิดการสูญเสียกำลังเมื่ออุณหภูมิขึ้นสูง

4) การที่เหล็กมีอุณหภูมิสูงมาก อาจทำให้เกิดการขยายตัว และสูญเสียแรงยึดเหนี่ยว กับคอนกรีต รวมทั้งอาจทำให้เกิดความเสียหายเนื่องจากการเกิด Buckling ขึ้น

สำหรับความเสียหายของโครงสร้าง คอนกรีตเสริมเหล็กนี้ องจากไฟไหม้นั้น นอกจากความเสียหายที่มีต่อกำลังของเหล็ก และวัสดุโดยตรงนั้น ยังอาจมีความเสียหายในทางอ้อมที่อาจมีผลต่อพัฒนาการของโครงสร้างในรูปแบบอื่น เช่น

- การยึดหด หรือ การอ่อนตัวของโครงสร้างที่อุณหภูมิสูง อาจทำให้เกิดแรงกระทำเพิ่มกับโครงสร้างในกรณีที่โครงสร้างมีการยึดรั้งไว้ให้สามารถมีการยึดหด หรืออ่อนตัวได้อย่างอิสระ ซึ่งแรง

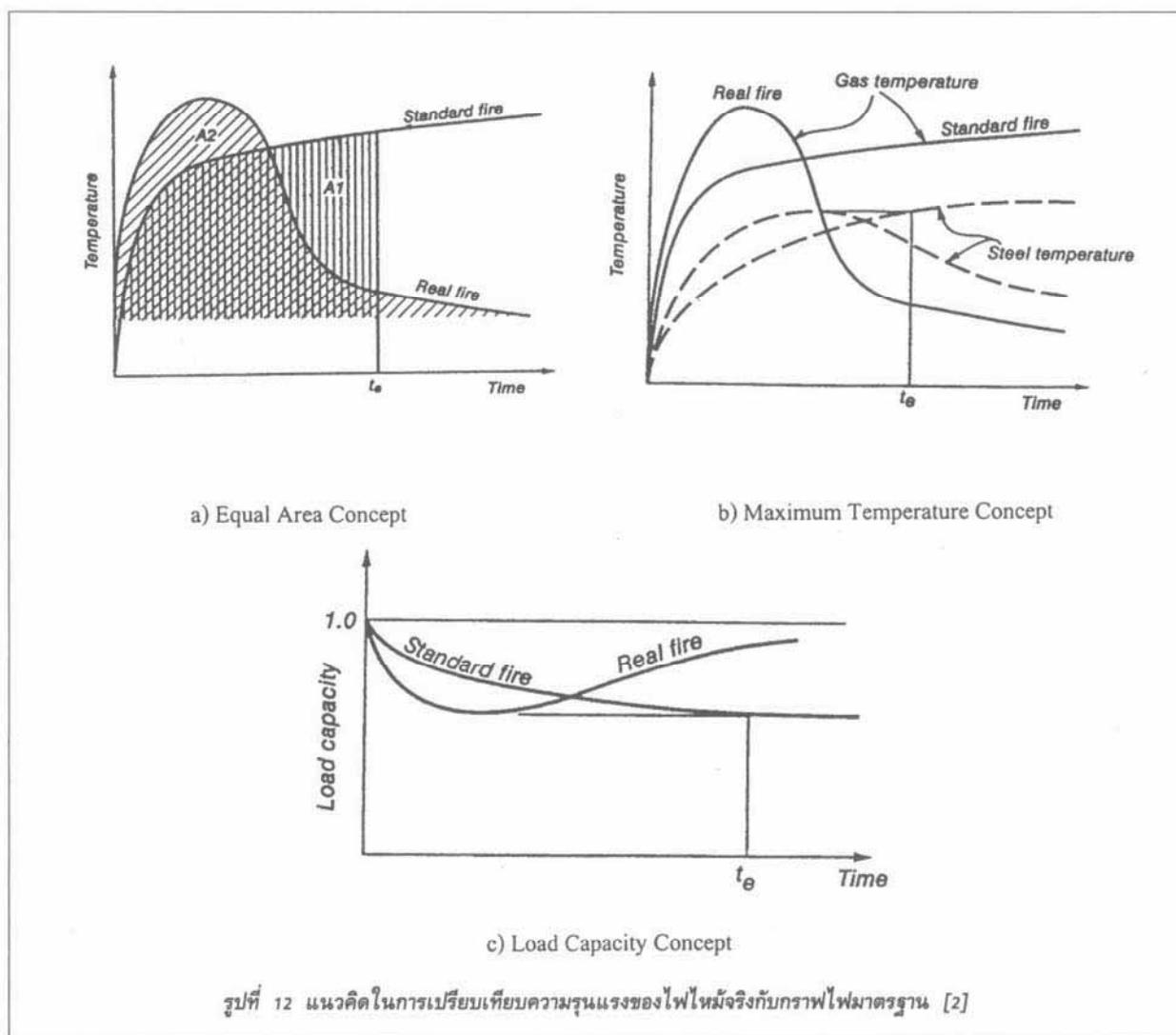

รูปที่ 11 ตัวอย่างอุณหภูมิของไฟมาตรฐาน [2]

ดังกล่าวอาจมีขนาดพอเพียงที่จะทำให้เกิดความเสียหายกับโครงสร้างได้

- การแย่นตัวของโครงสร้าง เนื่องจากค่า Modulus of Elasticity (E) ของคอนกรีตจะลดลงอย่างมากที่อุณหภูมิสูง จึงอาจทำให้โครงสร้างมีความแข็ง (Stiffness) ที่ลดลง ทำให้โครงสร้างมีการแย่นตัวที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในการนีของการแย่นตัวระยะยาว เนื่องจากค่าความล้าของคอนกรีตที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากค่า E ของคอนกรีตที่ลดลง

การเกิดการผุกร่อนของเหล็กเกร้ม เนื่องจากคอนกรีตที่ถูกความร้อนสูงจะมีการเลี้ยงสภาพอย่างถาวร ทำให้คุณสมบัติในการต้านทานการซึมผ่านของน้ำหรือสารเคมีลดลง และในระยะยาวอาจเป็นสาเหตุสำคัญทำให้การผุกร่อนของเหล็กเกร้มเกิดขึ้นได้เร็วกว่าปกติ โดยเฉพาะในโครงสร้างที่อยู่ใน

รูปที่ 12 แนวคิดในการเปรียบเทียบความรุนแรงของไฟใหม่ริงกับกราฟไฟมาตรฐาน [2]

สภาพแวดล้อมที่อาจเกิดการผุกร่อนได้ง่าย เช่น บริเวณที่สัมผัสห้ามเละ เป็นต้น

ในการวิเคราะห์ความเสียหายของโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กจากไฟใหม่นั้น สิ่งที่สำคัญคือ อุณหภูมิสูงสุดที่แต่ละส่วนของโครงสร้างได้รับ ทั้งนี้อุณหภูมิที่สูงสุดจะอยู่ที่ผิวนอกของโครงสร้างที่สัมผัสนับความร้อนหรือไฟโดยตรง และอุณหภูมิภายในชั้นคอนกรีตจะลดลงตามลักษณะของชั้นส่วนของโครงสร้าง ขนาดพื้นที่ของบริเวณที่สัมผัสด้วยความร้อนและความรุนแรงของแหล่งไฟความร้อน

ดังนั้น แนวทางในการวิเคราะห์ความเสียหาย หรือความต้านทานไฟของโครงสร้างเหล็กนั้น ก็คือ การวิเคราะห์ว่าการแผ่ร้าร้ายของอุณหภูมิในเนื้อคอนกรีต และที่เหล็กเสริม เป็นอย่างไรที่อุณหภูมิต่างๆ แล้วก็ใช้คุณสมบัติพื้นฐานของคอนกรีตและเหล็กที่อุณหภูมิสูงนั้นเป็นตัวประกอบการประเมินกำลังของโครงสร้างที่เปลี่ยนไป

รูปที่ 10 แสดงถึงการวิเคราะห์การแผ่ร้าร้ายของอุณหภูมิในคานคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีขนาดต่างๆ กัน และสัมผัสนับอุณหภูมิภายนอกตามอุณหภูมิไฟมาตรฐาน โดยใช้วิธี Finite Element ในการวิเคราะห์ปัญหาการถ่ายเทความร้อนในสองมิติ จากลักษณะการวิเคราะห์ดังกล่าว ทำให้เกิดความสามารถประเมินอุณหภูมิของโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กที่ต่ำแห่งเวลาต่างๆ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ที่นี้อยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่า คอนกรีตได้สัมผัสนับอุณหภูมิภายนอกตามอุณหภูมิไฟมาตรฐาน (Standard Fire Curve) ซึ่งอุณหภูมิตั้งกล่าว อาจมีความแตกต่างจากอุณหภูมิที่เกิดขึ้นกับอุณหภูมิที่เกิดขึ้นจากไฟใหม่จริงมากก็ได้

ความรุนแรงของไฟใหม่ (Fire Severity)

ความรุนแรงของไฟใหม่นั้น จะเป็นตัวบ่งถึงความรุนแรงของไฟในการทำความเสียหายให้กับโครงสร้าง แต่ความรุนแรงของไฟใหม่แต่ละครั้งนั้นมีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากความแตกต่างในตัวประที่ความคุ้มครองลูกไฟใหม่องไฟ เช่น บริเวณเชือเพลิง ประเภทของเชือเพลิง ปริมาณออกซิเจนในเพืนที่ลักษณะเพืนที่และปริมาตรของบริเวณที่เกิดไฟใหม่ จึงทำให้มีการใช้แนวคิดในการกำหนดอุณหภูมิของไฟมาตรฐาน (Standard Fire Curve) ขึ้น เพื่อให้เป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมของโครงสร้าง และเป็นแบบจำลองไฟมาตรฐานที่ใช้ในการกำหนดอัตราการทนไฟของโครงสร้างแบบต่างๆ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสามารถเปรียบเทียบ

กันได้ ตัวอย่างของอุณหภูมิไฟมาตรฐานตามมาตรฐาน ASTME 119 และ ISO 834 แสดงไว้ในรูปที่ 11

ในการกำหนดอัตราการทนไฟของโครงสร้างหรืออุปกรณ์อื่นนั้น จะยึดอุณหภูมิไฟมาตรฐานเป็นแนวทางในการทดสอบ เช่น อัตราการทนไฟ 1 ชั่วโมง หมายความว่า สามารถทนไฟใหม่ตามอุณหภูมิมาตรฐานได้ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม ความรุนแรงของไฟที่เกิดขึ้นจริง ในเหตุการณ์ไฟใหม่นั้นจะแตกต่างจากไฟใหม่ตามแบบจำลองมาตรฐาน ดังนั้น จึงต้องมีแนวทางในการเปรียบเทียบความรุนแรงของไฟใหม่จริง กับอุณหภูมิมาตรฐานไว้ โดยมีแนวคิดในการเปรียบเทียบความรุนแรงได้ 3 วิธี คือ (รูปที่ 12)

1) Equal Area Concept

เป็นการเปรียบเทียบพื้นที่ที่ได้กราฟของความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลา อาจหมายความในการนี้ที่กราฟของไฟจริงกับไฟมาตรฐานมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่จะไม่หมายการนี้ที่รูปร่างของกราฟต่างกันมาก

2) Maximum Temperature Concept

เป็นการเปรียบเทียบจากอุณหภูมิสูงสุดของโครงสร้างในจุดที่พิจารณา โดยเปรียบเทียบระหว่างอุณหภูมิสูงสุดที่ได้จากไฟใหม่จริงเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่อุณหภูมิเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นล่าหัวบโครงสร้างแบบเดียวกันในไฟมาตรฐาน

3) Minimum Load Capacity Concept

เป็นการเปรียบเทียบระหว่างกำลังรับแรงต่ำที่สุดของโครงสร้างที่เกิดจากไฟใหม่จริงกับระยะเวลาที่ความเสียหายเท่ากันนี้จะเกิดขึ้นกับโครงสร้างที่ทดสอบด้วยไฟมาตรฐาน

ล่าหัวรายละเอียดในการคำนวณแต่ละประเภทนั้น เป็นหน้าที่ของวิศวกรผู้รับผิดชอบที่จะต้องตัดสินใจอัตราการทนไฟที่เหมาะสม โดยอาจพิจารณาจากมาตรฐาน หรือใช้การคำนวณเข้าช่วย

แนวทางการประเมินความเสียหายจากไฟใหม่

โครงสร้างที่ได้รับความเสียหายจากไฟใหม่แต่ยังไม่พังทลายนั้น ก่อนที่จะมีการใช้งานต่อไปต้องได้รับการประเมินถึงสภาพความเสียหายจากวิศวกรผู้รับผิดชอบก่อน ล่าหัว โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กที่ถูกไฟใหม่นั้น มีแนวทางในการประเมินความเสียหายดังนี้

1) ทำการคัยยันที่เหมาะสม

โครงสร้างที่ถูกไฟใหม่นั้น โครงสร้างอาจอยู่ในสภาพที่ไม่เสถียรหรือใกล้จุดวินาศ ดังนั้นก่อนที่จะเข้าทำการ

ตรวจสอบ ช่องแซมนั้น ความมีการทำค้ำยันในจุดที่น่าจะได้รับความเสียหายและมีผลต่อกำลังโครงสร้างได้

2) ประเมินความรุนแรงของไฟไหม้

วิศวกรต้องทำการประเมินความรุนแรงของไฟไหม้ว่า ไฟไหม้มีรุนแรงมากน้อยเท่าไร ระยะเวลาที่ไฟไหม้นานแค่ไหน ส่วนของโครงสร้างที่ได้รับผลกระทบอยู่ในส่วนใดบ้าง โดยอาจใช้แนวทางต่อไปนี้ในการประเมิน

- สอบถามจากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงระยะเวลาต่ำแห่งของเหตุเพลิงไหม้

- ตรวจสอบขนาด และปริมาณของเชื้อเพลิงที่เกิดไฟไหม้ เพื่อนำไปคำนวน Fire Load และประเมินอุณหภูมิที่ผิวของโครงสร้างค่อนกรีตขณะเกิดเพลิงไหม้

- ตรวจสอบสภาพโดยทั่วไป เช่น ลักษณะการติดต่อหลอมของวัสดุอื่นที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อใช้เป็นแนวทางการประมาณอุณหภูมิขณะเกิดเพลิงไหม้

3) ทำการวัดคุณสมบัติพื้นฐานของค่อนกรีตและเหล็ก เป็นการเก็บข้อมูลของคุณสมบัติของค่อนกรีตและเหล็ก เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หากลังที่เหลือของโครงสร้าง โดยการเก็บข้อมูลอาจทำได้โดย

- การวัดกำลังของค่อนกรีตแบบไม่ทำลาย เช่น Schmidt Hammer

- การวัดกำลังของค่อนกรีตโดยใช้วิธีเจาะ (Coring)
- การทดสอบตัวอย่างของเหล็กเสริม

4) ทำการ Mapping พื้นที่เสียหายและขอบเขตความเสียหายทั้งหมด

เป็นการบันทึกรายละเอียดของความเสียหายในโครงสร้างส่วนต่างๆ เพื่อให้เป็นภาพรวมของความเสียหายและใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการซ่อมแซมที่นีั้นต่อไป

5) ทำการประเมินพฤติกรรมของโครงสร้าง : Strength and Serviceability

เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินพฤติกรรมของโครงสร้าง โดยประเมินทั้งในส่วนหลักสองด้าน คือ

- ด้านกำลังของโครงสร้าง (Strength) เพื่อประมาณกำลังของโครงสร้างที่ยังคงเหลืออยู่ โดยพิจารณาจากกำลังของวัสดุที่ลดลงในส่วนที่ได้รับผลกระทบจากไฟไหม้ ซึ่งอาจได้มาจากการวิเคราะห์หากลังที่เหลือจากอุณหภูมิสูงสุดที่โครงสร้างได้รับ หรือจากผลการทดสอบกำลังของโครงสร้างจริงตามข้อ 3

- ด้านการใช้งานของโครงสร้าง (Serviceability)

เพื่อประเมินพฤติกรรมของโครงสร้างในสภาพการใช้งาน เช่น การแอบนตัว ในระยะยาว การป้องกันการผกผ่อนของเหล็กเสริม

6) เสนอแนวทางในการซ่อมและเสริมกำลัง

จากการประเมินพฤติกรรมของโครงสร้างวิศวกรต้องทำการเสนอแนวทางในการซ่อมแซมโครงสร้าง รวมทั้งการเสริมกำลังในกรณีที่โครงสร้างเดิมไม่สามารถรับน้ำหนักในการใช้งานได้ โดยขั้นตอนในการซ่อมแซมนี้โดยสรุปดังนี้

- เลือกวัสดุซ่อมที่เหมาะสม

โดยวัสดุที่ใช้จะเป็นวัสดุซ่อมที่เหมาะสม ทั้งด้านกำลังแรงยึดเหนี่ยว วิธีการ Apply ที่เหมาะสมสำหรับสภาพการใช้งาน

- การเตรียมวัสดุค่อนกรีตที่เสียหาย ออกและเตรียมผิว

ต้องทำการรีดค่อนกรีตที่เสียสภาพไฟไหม้ออกให้หมด และทำความสะอาดผิวค่อนกรีตส่วนที่เหลือ เพื่อให้สามารถยึดเกาะกับวัสดุซ่อมได้อย่างดี

- ทำความสะอาดเหล็กเสริม หรือเปลี่ยนเหล็กเสริมที่ได้รับความเสียหายมาก

ทำความสะอาดเหล็กเสริมเดิมเพื่อให้สามารถพัฒนาแรงยึดเกาะกับวัสดุซ่อมได้ ในการนี้ที่เหล็กเสริมมีความเสียหายจากไฟไหม้ เช่น การเสียสภาพ โก่งงอ อาจต้องมีการเปลี่ยนหรือใส่เหล็กเสริมเพิ่ม

- ใส่วัสดุซ่อม

เป็นการนำวัสดุซ่อมใส่แทนค่อนกรีตที่รื้อออกไป โดยใช้วิธีที่เหมาะสมกับสภาพงาน เช่น ฉาบด้วยมือ ใช้แร็งอัด ใช้แบบ Spray เป็นต้น

- การเสริมกำลัง

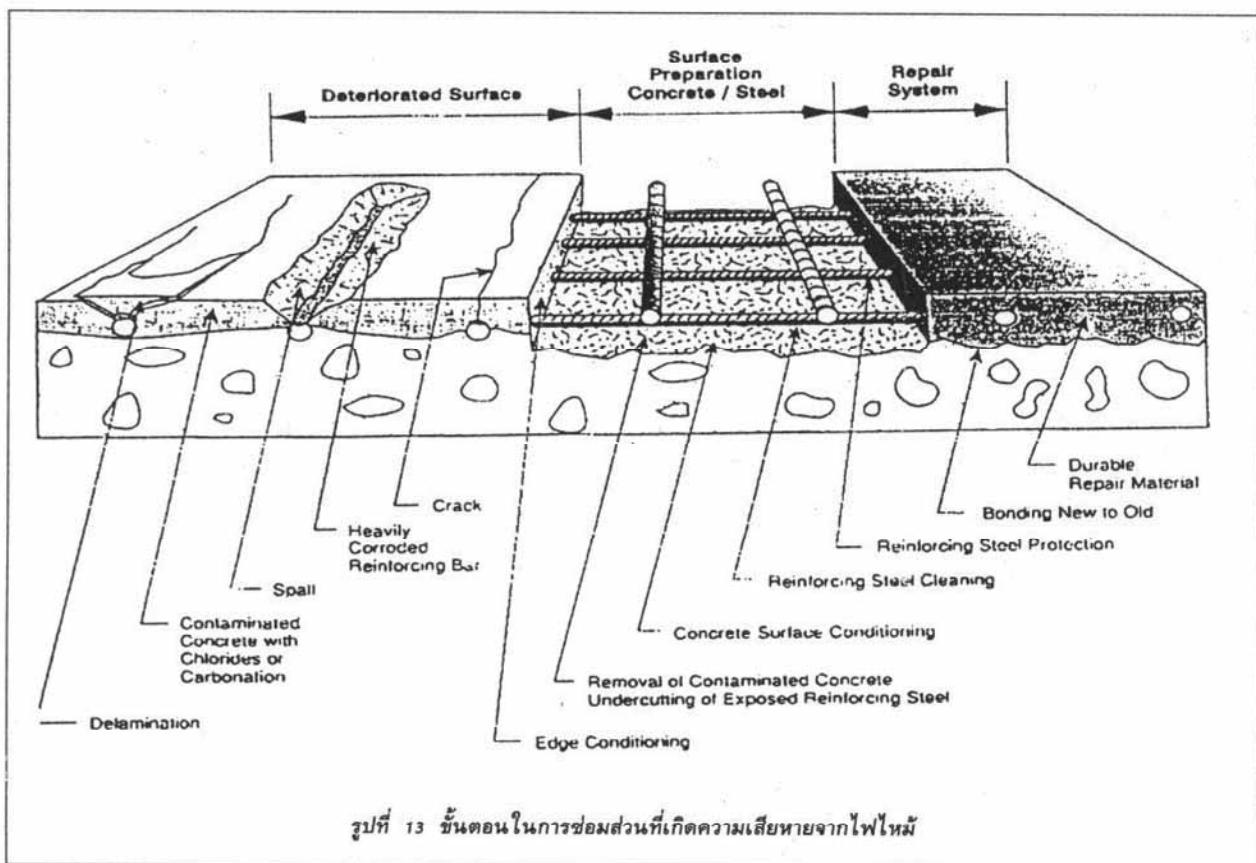
ในบางกรณีอาจต้องมีการเสริมกำลังเพิ่มให้โครงสร้างซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น การใช้ External Reinforcement เช่น แผ่นคาร์บอนไฟเบอร์ ระบบอัดแรง หรือการทำขนาดของชิ้นส่วนให้ใหญ่ขึ้น อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงการป้องกันไฟให้กับระบบที่ใช้ในการเสริมกำลังเพิ่มด้วย

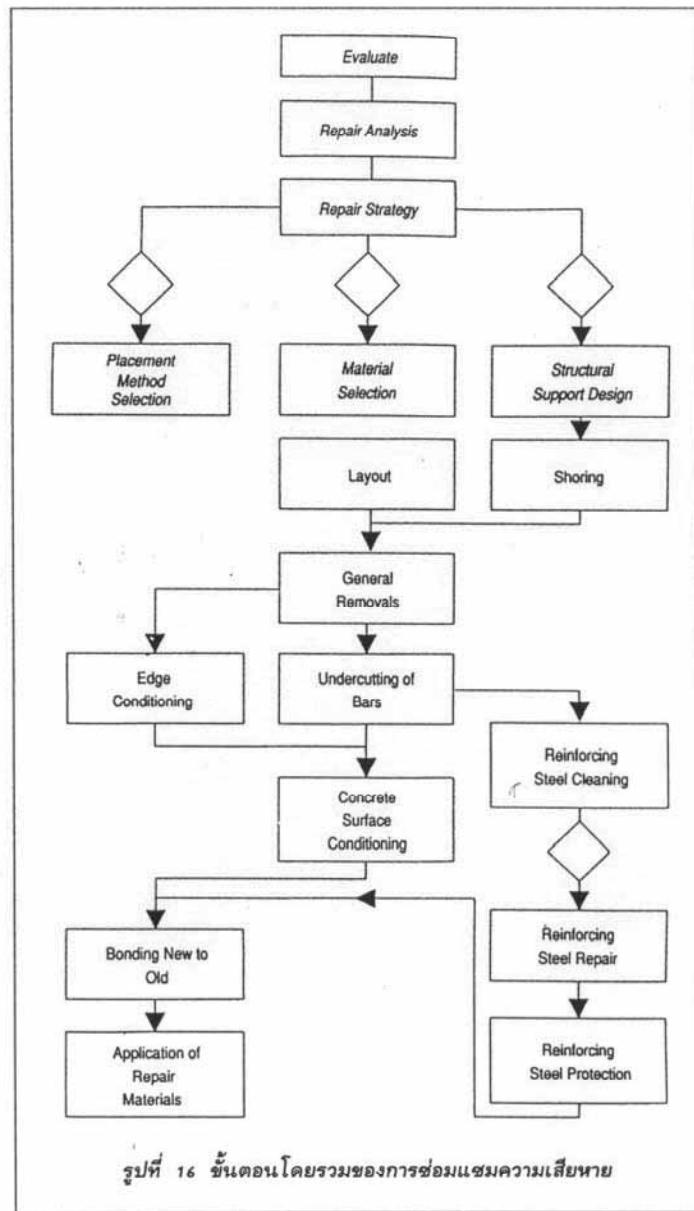
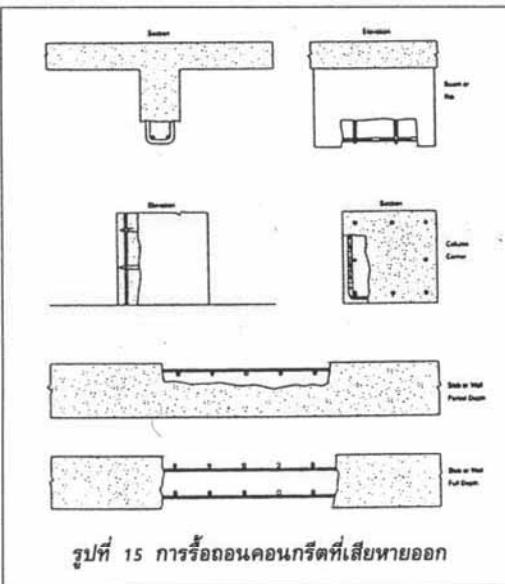
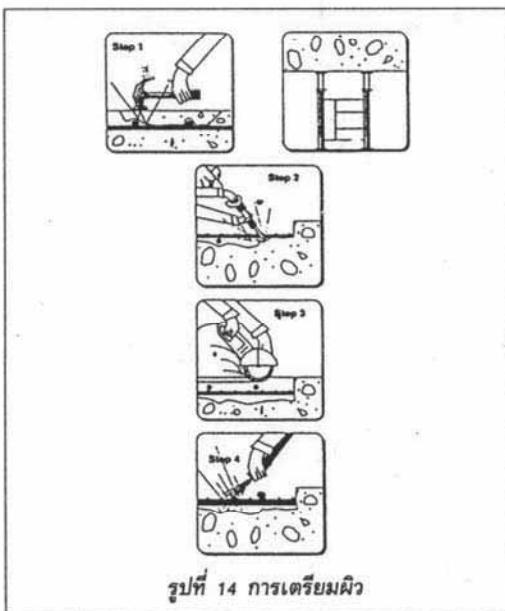
➤ อ่านต่อฉบับหน้า

พฤติกรรม การประเมิน และการซ่อม โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ที่ถูกเผลัง ใหม่ (ตอนจบ)

7) การประเมินสภาพภายหลังการซ่อม

ภายหลังการซ่อมแซม ต้องมีการประเมินสภาพและความปลอดภัยก่อนเปิดอาคารใช้งาน โดยอาจทำได้โดยการสำรวจสภาพโครงสร้าง หรือการใช้ชีวี Load Test ตามข้อกำหนดของมาตรฐาน ACI

เอกสารอ้างอิง

- ทรงเกียรติ หาญสันติ, "พฤติกรรมของคานคอนกรีตเสริมเหล็กหลังถูกไฟไหม้", วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2544
- Buchanan, A.H., "Structural Design for Fire Safety", John Wiley & Sons, Ltd., 2001.
- Emmons, P.H., "Concrete Repair and Maintenance Illustrated", R.S. Means Company, Inc., 1993.
- Harmathy, T.Z., "Fire Safety Design and Concrete", Longman Scientific and Technical, 1993.
- Neville, A.M., "Properties of Concrete", Longman Scientific and Technical, 1981.
- Prestressed Concrete Institute, "Design for Fire Resistance of Precast Prestressed Concrete", PCI, 2nd Edition, 1989.
- Reynolds, C.E. and J.C. Steedman, "Reinforced Concrete Designer's Handbook", E & FN Spon, 1996.